

35.4.3

17a (משנה ג) → 18a (סיום הפרק)

1. אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב: ויקרא יא, לא
 2. וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעקב והצב למינהו: ויקרא יא, כט
 3. ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא: שמות כט, לד

- I 2g משנה ג: blood and flesh of שרץ combine for שעור
- a מצטרף שם, even if two שמות (e.g. צב and חולד) → הטמאים 1 – v. 1 ר' יוסי בר חנינא per Source:
- i Implied challenge: our משנה only allows for צירוף in one rodent; ריב"ח expands to "universal צירוף"
 2 Resolution (רב יוסף): if it came from a partial-rodent, no צירוף; if from a complete rodent – צירוף
 3 Support: אהלות ג: – if blood of מת was spilled on a slope; if he "draped over" (איהל) some-טהור; all of it - טמא
 (a) Explanation: מקצתו and כולו cannot refer to "all/some of the blood"
 (i) Proof: per רבי – if he stirred a רביעית דם
 (b) Rather: they refer to coming from a whole מת or part of a מת
- II Tangential אגדה: asked ר מתיא בן חרש רשב"י in Rome – source for דם שרצים
- a Answer: v. 2 – זה לכם הטמא
- b ר' אלעזר בר יוסי learned this from רשב"י, when the two of them came to Rome:
- i Background: Rome had banned religious practice; ר' ראובן בן איסטרובלי and masqueraded as Roman and convinced them to repeal decrees in their own self-interest; when he was discovered, decrees reinstated.
 1 ר' אלעזר בר יוסי and רשב"י sent חכמים, but only after רשב"י committed to his safe return; while there, רשב"י was asked about דם שרצים and ר"א answered; רשב"י almost harmed him (מורה הלכה בפני רבו) but restrained himself
 2 Then: they were miraculously given their requests in Rome and arranged for annulment of decrees
 (a) Parenthetically: that is when ר' אלעזר בר יוסי saw the פרוכת and testified to דם on it (viz. יומא ב:טז)
- III משנה ד: איסורים or טומאות which are 2 different שמות cannot be מצטרף
- a e.g. מאכלות אסורות do not combine, as they are two שמות
- i (פסחים קכ: see – פיגול וותר רבנן placed on touching ידים) this is only true for טומאת ידים (שמואל)
 1 But: for אכילה, they are מצטרף, per v. 3, which establishes a single ל"ת for all קדשים that have become פסול
- b טומאת ערב (e.g. טומאת ערב) do not combine to generate even the lighter form of טומאה (e.g. נבלה and בשר המת and נבלה and שרץ טומאות)
- IV משנה ז: combining טמאים of various levels
- a Combines: food which became טמא from אב (ראשון) with that which became טמא from ולד (שני) are מצטרף per lighter one
- i Reason: per ר"ש (א: טהרות) since a שני could become a ראשון
 1 Meaning (רבא): the ראשון caused the שני to become טמא → treated alike
 2 Alternate formulation (ר' אשי): relative to שלישי, שני and ראשון are alike
- V משנה ה: all foods have common שעורים in their respective areas of impact and therefore combine
- a ½ פסל of wheat loaf: for טומאה of a body that ingests טמאים
- b עירוב תחומין: for שרץ טומאות
- c כביצה: for טומאת אוכלים
- d כגוגרת: for שבת
- e ככותבת הגסה: for יום הכפורים
- VI משנה ו: ערלה and כלאי הכרם join for שעור to ban a mix (must have more than 200x the prohibited food)
- a Dissent: ר"ש – they do not combine
- b Challenge: ר"ש doesn't require a שעור for either (ברייתא) – no need for צירוף
- i Answer: indeed, that is what he means – they have no need for צירוף
- VII משנה ז: combining different types of fabric/garments for טומאה
- a Combined: בגד (3x3 fingers), sackcloth (4x4 טפחים), leather (5x5 טפחים) and mats (6x6 טפחים) combine for טומאה
- i Reason (ר"ש): any of them, if made for מושב הזב, would become מדרס
 ii ברייתא: if he cut less than 3 אצבעות of any of these and made them into a בגד
 1 If: he intended it for משכב – the שיעור is 3 טפחים
 2 If: he intended it for מושב – the שיעור is טפח
 3 If: he intended it for "אחזיזה" – there is no שעור
 (a) Reason(s): used to protect hands of weavers (ר' ינאי) or of fig-pickers (בריייתא)